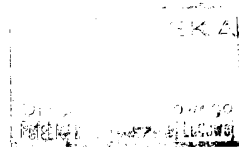

23 października 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY A45d 29/00

Nr 2215.

Kl. 33 c 11.

Leopold Fijałkowski
(Kielce, Polska).

Maszynka do manicure.

Zgłoszono 1 maja 1922 r.
Udzielono 10 czerwca 1925 r.

Niniejszy wynalazek wyróżnia się od wszystkich dotychczas znanych przyrządów do „manicure” tem, że pozwala wycinać skórę, zgrubienia skórne, odciski, popękana i nieoczyszczoną skórę w najmniejszych zakątkach, niedostępnych dla żadnych innych przyrządów.

Na załączonym rysunku

fig. 1 przedstawia widok maszyny z boku,

fig. 2 — widok z góry.

Maszynka do „manicure” składa się z łopatki *a*, przytwierdzonej do trzonka *b*, dwóch zakrzywionych odpowiednio do łopatki nożyków *c*, obracających się około osi *d*, nacisku *g*, obejmującego nożyczki *c* i umocowanego razem z nożykami na osi *d* oraz sprężynki *f*, podnoszącej w czasie spoczynku nożyki wraz z naciskiem.

Nowość i oryginalność wynalazku pole-

ga głównie na skombinowaniu dokładnego cięcia przy zastosowaniu łopatki z ostrzem, które pod kątem prostym schodzi się z ostrzami nożyków. Maszynka ta do „manicure” może chwycić i wycinać najmniejsze cząsteczki skóry nawet na wyprężonej dłoni.

Chcąc wykonać cięcie, ostrze łopatki doprowadza się pod skórę tak, aby mająca być obcięta skórka znajdowała się na łopatce i wówczas naciska się palcem na cisk maszyny, a wtedy nożyk obcina tyle skórki, ile znajdowało się jej na łopatce. Umieszczona pod naciskiem maszyny sprężynka *f* unosi zpowrotem nożyki do góry. Maszynka, posiadając łopatkę *a* z obustronnem ostrzem, jak również lewy i prawy nożyki *c*, daje możliwość cięcia tak lewą jak i prawą ręką. Na końcu łopatki znajduje się zagłębienie, co daje możliwość wycinania

występów o mniejszej średnicy niż średnica łopatki. Linja półokrągła łopatki, począwszy od zagłębienia w kierunku ku trzonkowi, przechodzi stopniowo w linję prostą, co daje możność wycinania występów o większej średnicy niż średnica łopatki. Maszynka ta zwykle tnie jednym nożykiem, prawym lub lewym, zależnie od miejsca, gdzie uskutecznia się cięcie, a wtedy drugi nożyk, ocierając się swobodnie swem ostrzem o ostrze łopatki, samoczynnie ostrzy się, jak również ostrzy łopatkę i, z czego wynika, że maszynka długi czas może pracować bez specjalnego ostrzenia.

Maszynka, posiadając odpowiednio wygiętą linję łopatki, może obcinać wkoło paznokci jednym cięciem paski skóry równo i gładko długie do pięciu mm.

Nożyki umocowane są na osi tak, że dają się przesuwac wtył i naprzód w celu regulowania ciśnienia ich na ostrze łopatki. Postać łopatek może być wykonana jak na rysunku lub też zmieniona odpowiednio do wymagań, a wtedy i nożyki otrzymują odpowiednią do łopatki postać.

Zapomocą tej maszyny każdy może uskutecznić sobie sam „manicure” bez okaleczeń.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Maszynka do manicure, znamieną tem, że składa się z płaskiej łopatki, wy-

konanej w postaci noża, ostrze którego częściowo jest proste, częściowo krzywo wypukłe, a częściowo wgłębione, przyczem łopatka ta, jako stały nóż, jest przytwierdzona do rękojeści, służącej również do umieszczenia dwóch noży ruchomych.

2. Maszynka do manicure według zastrz. 1, znamieną tem, że ruchome noże, osadzone na osi, umieszczonej w rękojeści, mogą być na niej przesuwane i posiadają postać odpowiednią do noża stałego (a), przyczem odcinając dany przedmiot wywierają nań ciśnienie pod kątem prostym lub zbliżonym do prostego, przy cięciu zaś tworzą z nożem stałym (a) w każdym punkcie zetknięcia zmienny kąt przycinania i tną boczenie przez nacisk na nóż stały przy współdziałaniu sprężyny.

3. Maszynka do manicure, znamieną tem, że noże ruchome samoczynnie odpychają się od noża stałego zapomocą sprężynki (f), przez co praca redukuje się do podważenia odcinanego przedmiotu nożem stałym i naciśnięcia ruchomych noży, co można wykonać tak prawą, jak i lewą ręką, zaś postać noża stałego (a), jak i noży ruchomych (c), może być wykonana dowolnie.

Leopold Fijałkowski.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

